

[Henry Sørensen.] Indtrykket af ønskes bremset, i hvert fald når man ser på vanskelighederne ved blot at løse så simple spørgsmål som forsyning af de så syddanske kuttere med olie og andre driftsmidler til rimelige priser, et forhold, som det syddanske fiskeri jo kun delvis har fået klaret ved indbygning af fryserum i artojerne, så at transporterne af deres angne laks går direkte hjem til Danmark, hvor de leverer dem til en markedspris, som giver ca. 10-12 kr. kiloet over det, som de kunne få ved indhandling på Grønland.

Der er jo af landsrådet fremsat et forslag om et fuldstændigt forbud mod garnfiskeri efter laks uden for tolvmilegrænsen ved Grønland. Det ville, hvis det imod al sund fornuft iværksattes, betyde den endelige død for dette fiskeri og det indledte dansk-grønlandske samarbejde på dette område.

Set på hele denne baggrund for fiskeriet, som jeg på den korte tid, der er til min rådighed, kun har prøvet at ridse op i ganske grove træk, tror jeg derfor ikke, at det grønlandske fiskeri går nogen udvikling af betydning i møde i hvert fald inden for en meget lang årrække. Men jeg indrømmer, at den kapitalindsats, som er gjort og fortsat gøres inden for fiskeriet, dog bevarer det egentlige Grønlandsfiskeri på et stade, som sikkert i højere grad end inden for andre rhvervsområder på Grønland stemmer med Grønlands tradition og livsform.

Man får håbe, at dette kan retfærdiggøre indsatsen, idet jeg selvfølgelig ikke frakender det betydning ved en forbedring af angsterne fra de planerede hæktrawlere at opretholde muligheden for en vis beskæftigelse i de med så store bekostninger etablerede fiskeindustrier. Men dette selvfølgelig kun under forudsætning af, at statskassen fortsat betaler det hermed forbundne underkud; at der nogen sinde skulle blive tale om blot balance i denne sektor af fiskeriet, tror jeg ikke på.

Jeg kan ikke ved denne lejlighed undlade at rette et direkte spørgsmål til ministeren for Grønland. Kan ministeren her i det høje ting give et klart svar på, om danske fiskere, der måtte ønske at drive fiskeri ved Grønland, kan påregne at få den service, der er helt nødvendig for dem i form af olie, proviant, reparationer osv. — jeg kan tilfø-

je: reparationer til priser, der i nogen grad ligner de priser, vi normalt må betale herhjemme? Jeg tror, at medlemmerne af det høje ting vil kunne forstå, at når indhandlingsprisen for laks i Grønland, som jeg nævnedes før, ligger et stykke under halvdelen af det, vi opnår herhjemme, så er det helt nødvendigt for det danske fiskeri at kunne få denne service, at få lov til at udøve sit fiskeri uden at tvinges efter de bestående love til at lande deres fisk på Grønland.

Jeg har med disse bemærkninger gerne villet pege på, hvor svært det er for de danske fiskere, som går på fiskeri i grønlandsk havområde; at forstå, når de går til grønlandsk havn for at bunkre, at der skal lægges dem så mange hindringer i vejen, som det ofte har været tilfældet. Vore fiskere går helt naturligt ind til grønlandske havne i den sikre overbevisning, at det er en del af Danmark og landsmænd, de besøger. Jeg må derfor her i det høje ting stille krav om, at man dog ændrer så meget i den kommende grønlandske politik, at vi helt ud bliver betragtet og behandlet som danske borgere, der kommer til en del af Danmark.

Lad mig slutte mit indlæg med at udtrykke håbet om, at Grønlandsministeren kan give et tilsagn om, at ministeren i hvert fald på dette område søger Grønlandspolitikken ændret.

Johan Nielsen: Som repræsentant for Færøerne kan det vel ikke undre nogen, at jeg tager ordet og understreger, at vi færinger gerne ser, at de rettigheder, vi har haft på Grønland, bliver bibeholdt. Jeg vil også gerne understrege, at efter min mening kan man næppe opbygge et effektivt grønlandsk havfiskeri uden om Færøerne. Færingerne er pionerer på det område; de har fisket oppe ved Grønland i mange år.

Når man nu taler om krise for det grønlandske fiskeri, er det lidt vanskeligt for en færing at forstå, at krisen skal bero på, at fiskeriet svigter ved selve Grønland. Vi færinger er så vant til, at fiskeriet svigter for os på ét område, men så tager vi et andet sted hen. Fiskeriet svigtede ved Grønland i fjor, så koncentrerede vi os om New Foundland. Og når det svigter ved New Foundland; ja, så tager vi op til Spitzbergen eller Bjørnøen; sådan skifter vi fra sted til sted;